

[Fr. Andersen (Holbæk A.).]

en Række Punkter unødigt besværliggøres, og at en gennemgribende Reform tiltrænges. I de Kredse vil alle uden Undtagelse være taknemmelige for det nye, der nu kommer.

Den bestaaende Ordnings Bestemmelser om Forsørgelsesret og Forsørgelsessted er forældede. Om Forsørgerpligten kan det siges, at den paalægger Kommunerne Udgifter, som de slet ikke kan have nogen Indflydelse paa, og der gælder højst forskellige Refusionsregler. Alt dette er alt for indviklet, er tidsspildende, og spilder derfor ogsaa Penge, der kunde spares til nyttig Anvendelse. Videre er det en kendt Sag, at vi her i Landet med Hensyn til Fattighjælp indtager en for os ikke smigrende Særstilling, og at de forskellige Love giver en forskellig Hjælp i Trangstilfælde, der maa siges at være ganske sidestillede. Det er alt sammen Forhold, der bør ordnes. Og endelig er det en meget stor Mangel ved det nu bestaaende, at Forvaltningen ikke er samlet, men splittet, Magt og Ansvar følges ikke, den bevillende Myndighed har paa vigtige Omraader ingen Indflydelse paa Beløbenes Anvendelse. Alle disse Skavanker var det Formaålet at faa bort, og det vil nu ske med Forslagets Vedtagelse.

Der er vel sket Ændringer, Ændringer, som ogsaa kan siges her og der at kolliderer med det, der stræbtes hen imod, men uden at gaa i Enkeltheder kan jeg sige, at i det store og hele er Forslagets oprindelige Hovedlinier bevaret og dets Principper i Behold. Det har været nødvendigt at gøre Indrømmelser, selvfølgelig nødvendigt, naar forskellige Partier skal samarbejde og samles om en Løsning, og Hensyn kræves baade til bestaaende politiske Forhold og økonomiske Tilstande, som de er i Tiden. Vil man Maalet, maa man ville Midlerne! Det afgørende er, at Maalet er naaet, at et stort Flertal staar sammen om at lade Forslaget blive til Lov og indstiller det i en saadan Skikkelse, at det afgjort, uomtvisteligt er et stort og betydningsfuldt Fremskridt. Og *det* er dette Forslag, selv om det her og der ikke staar Maal med det oprindelig fremsatte Forslag. Den nye Lov giver baade Plan og Orden, skaber Ensartethed og Forenklighed og foretager samtidig Udvidelse eller Udbygning, til Eksempel ved Bestemmelserne om Forsorg for Børn, abnorme, om Barselhvile, Enker og Enkemænds Børn, kronisk syge, Forsorg vedrørende Tuberkulose og Kræft med meget mere. Jeg tør ikke gaa ind paa Enkeltheder, men maa nøjes med at sige, at Forbedringerne ikke alene er, hvad der

direkte kan beregnes i Kroner og Øre, der er meget andet at lægge Vægt paa. Fattighjælpen skal ikke mere have en fremtrædende Plads, den er i Fremtiden tænkt kun for asociale Individier, og Meningen er, at Samfundet ved hensigtsmæssige Foranstaltninger skal forsøge at faa nyttige Borgere ogsaa ud af disse. Det er i høj Grad en Forbedring, at vi faar Enhed i Administrationen og gennem en ny Refusionsordning faar en langt bedre og mere retfærdig Fordeling af Udgifterne, kort sagt: den gennemgribende Omordning og virkelig tidssvarende Nyordning, som Ministeren og Regeringen havde sat sig som Maal.

Med Hensyn til Sagens finansielle Side og Reformens økonomiske Virkninger ved alle, at det har været forbundet med det største Besvær at komme igennem. De ulykkelige Forhold, der raader i Verden, har sat sig meget slemme Spor ogsaa herhjemme. De Aar, der er gaaet siden Forslagets første Fremsættelse, har været en Nedgangsperiode i økonomisk Henseende, og naar der allerede ved Forslagets oprindelige Behandling meldte sig Betæneligheder og Modstand med Hensyn til Omkostningerne, er det selvindlysende, at der ikke kunde skaffes et Flertal for Forslagets Gennemførelse, naar de økonomiske Tilstande udviklede sig saadan, som det er sket. Ministeren erklærede sig da villig til gennem en Pristalsregulering at søge en Udligning foretaget og at tilstræbe en saadan Løsning, at Reformen kom til at hvile i sig selv, det vil sige, at de samlede Udgifter efter den nye Ordning ikke synderligt afveg fra de nuværende Udgiftsbeløb. Den Tabel, der ledsagede Udvalgets Betænkning, viser, at ogsaa dette er naaet. Der foretages Omflytninger, Kommunerne faar en Lettelse paa en Snes Millioner Kroner, Staten en forøget Udgift paa 11—12 Millioner, men set i Forhold til den nugældende Lovgivning bliver det hele saa uvæsentligt, at man praktisk talt kan sige, at det bliver som nu. Noget helt andet vil gøre sig gældende med Hensyn til den indbyrdes Fordeling mellem Kommuner og Landsdele eller Egne. Her vil de velstillede Kommuner eller Egne i Kraft af de nye Regler komme til at bære større Byrder i Fremtiden end nu, og omvendt andre, der har været anspændt, aflastes, men det er jo kun Udtryk for det rigtige, en Retfærdighed imod disse sidste. Jeg anbefaler derfor det høje Tings Medlemmer at stemme for Forslagets endelige Vedtagelse.

Knud Kristensen: Forinden det Lovforslag, vi her behandler, og som jo er om-